

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 3

DECEMBER 1945

1. AARG.

Generalkonsul LOUIS ØSTRUP

Som Tiden gaar, og nye Kuld af unge Mennesker udgør den aktive Del af Klubbens Medlemsstab, er det klart, at Kendskabet til Klubbens ældre Medlemmer efterhaanden fortaber sig, men naar Generalkonsul Louis Østrup med Interesse gaar op i Sagerne paa vore Generalforsamlinger, saa kan selv den sidst nybagte Senior begribe, at her er en Mand, der kender til Boldspil, og hvad dertil hører.

Og dette Kendskab er erhvervet gennem et langt Liv, dels snævert knyttet til »FREM« og dels til dansk for ikke at sige til europæisk Fodbold's højeste Administration.

Louis Østrup begyndte sin Tilværelse i »FREM« i 90erne, da kloge Mennesker endnu overbærende trak paa Skulderen af dem, der paa Fælleden løb rundt efter en Bold. Han spillede baade Fodbold og Cricket og udviklede sig til en første Klasses Bowler.

Da han i en ung Alder paa en Generalforsamling fremkom med en ret uskyldig Bemærkning angaaende Inddrivning af Kontingent, blev han straks valgt til Klubbens Kasserer. I mange Aar fik han Lov at passe Kassen, fra den var næsten tom til den begyndte at bugne. Og det kunde den kun ved Sparsommelighed og Paa-passelighed. Hver Træningsaften og Søndag Formiddag mødte Østrup op med sin hjemmelavede Mappe indeholdende Kvitteringer. Ofte maatte

Klubben dengang ty til Aftenunderholdning med Bal for at faa Penge i Kassen, og det var da ogsaa Kassererens Arbejde at staa ved Tombo-laen og sælge Numre eller Nitter. Ogsaa det kunde Østrup paa en venlig og charmerende Facon.

Aar 1903 stiftedes K. B. U., og Østrup blev dens første Kasserer. Om dette Valg er det betegnende at læse i en af Klubbens gamle Forhandlingsprotokoller noget i Retning af: »at det vil være af Betydning for »FREM« at have en Repræsentant i K. B. U.'s Bestyrelse for at kunne hævde sig overfor de store Klubber«. Senere blev Østrup indvalgt i D. B. U.'s Bestyrelse og blev dens Formand i 1918. Denne

Post beholdt han til 1935. I Mellemtiden var han ogsaa en Del Aar Vicepræsident i F. I. F. A. (Federation Internationale de Football Association).

Det siger sig selv, at der til Bestridelse af disse Poster i Sportens Tjeneste hører en god Portion Indsigt, Dygtighed og Klogskab. Disse Egenskaber parret med en Retlinethed uden Lige var Østrups Styrke. Og saa laa der selvfølgelig stor Interesse for Arbejdet bag det hele. Trang til at brillere eller optræde med Maske paa var ham imod.

Hans Afsked med D. B. U. er et slaaende Eksempel paa hans ærlige og sunde Indstilling. Han vilde som saa ofte før række Provinsen en hjælpende Haand og foreslog en Nyordning af D. B.

U.'s Sammensætning, men mødte Modstand fra K. B. U.'s øvrige Repræsentanter i D. B. U. Karakteristisk er det ligeledes, at Østrup mistede sit Sæde i F. I. F. A., fordi han protesterede mod Tanken om en europæisk Landskampturnering, der skulde være aaben for baade Amatører og Professionals. Denne Tanke, en Haan mod al sund Amatørfodbold, var opstaaet hos smarte Fodboldledere i de mellem- og sydeuropæiske Lande.

Som det fremgaar af ovenstaaende, kom en Del af Østrups Arbejde til at ligge udenfor »FREM«s Rammer; men vi har her i Klubben Lov til at være lidt stolte over vor Repræsentation gennem Østrup paa de høje Steder.

Louis Willadsen

AARSSKIFTET

Aaret 1945 vil for altid staa for alle danske i lysende Erindring som Befrielsens Aar — hvor vi efter de lange og mørke Aar med deres knugende Tryk og Uvished om Landets og Nationens Fremtid atter kunde tænke, tale og handle i Frihed. Idrættens Folk var selvsagt ivrigt med i Kampen mod Undertrykkerne, og selv om vi i Foreningerne troligt holdt ud i det daglige Arbejde med Idrættens, satte Forholdene sit Præg paa alt Idrætsliv — vor Ungdom lod sig ikke kue, og de enkelte virkede hver paa sit Felt med til, at vi med Rette kunde modtage vore allierede Befriere som Ligeberettigede frie Folk. Jeg takker vore Medlemmer for deres Indsats og Sammenhold i disse Aar — og en speciel Tak til dem, der i første Linie og ofte under farefulde Forhold virkede aktivt med paa Befrielsen.

Overgangen fra Besættelsestiden til frie Forhold har paa saa mange Omraader været vanskeligere end tænkt, og for mange af vore aktive har der kunnet spores en vis Reaktion — man har ligesom ikke rigtigt kunnet rive sig løs, og selv om Træningen har været ganske god for langt de fleste aktive, har der for 1ste Holds Vedkommende været noget »tungt« over Spillet, og vi har ofte ved Kampene savnet Friskhed og Spillelyst.

2. Hold har klaret sig særdeles smukt — luttet vundne Kampe — og 5. Hold fører ogsaa i sin Række, de havde ogsaa lovet at komme til næste Aars »Bægerfest«.

Episoden i Aarhus var yderst beklagelig, og den offentlige Omtale har kun kunnet nedsætte de paagældendes og vor Klubs ellers gode Omdømme. At Udelukkelsen efter vor og mange »udenforstaaende«s Opfattelse forekom unødigt haard — Kendelsen synes at være afsagt i Overilse for at virke »stærk« — er noget andet og bøder ikke paa den sportslige Indflydelse, som Savnet af de to Spillere har haft paa 1. Holds senere Resultater.

Men lad os se fremad mod det nye 1946 — 60 Aaret for Klubbens Stiftelse — hvor vi haaber, at Engagementet af den engelske Træner, Mr. Mountford, maa blive et nyt Incitament for baade 1. Hold og secunda Hold samt give nye, gode Impulser til alle vore 9 »Amatørtrænere« til Gavn for vore Dreng, Juniores og Ynglinge.

Vi er en gammel Idrætsklub — nu den største indenfor D. B. U. — og med gode Traditioner, som vi alle indenfor Klubben — hver paa sit Felt — maa arbejde videre paa at fremme, thi Foreningens Position forpligter.

Med Mr. Mountford og vore Trænere for »Yngre Afdeling« er baade det idrætslige og det alment pædagogiske i gode Hænder, og da Tilgangen af »Materialet« ogsaa er i Orden, har vi Lov til at se fortrøstningsfuldt hen til de kommende Aar.

Underskriveren har fra tidligere Lejlighed Løfte af saavel Borgmestre som fremtrædende Medlemmer af Idrætsparkens Bestyrelse om at tage venligt imod os, naar vi har Brug for baade mere Lokaleplads og Spilleplads (for Tiden er baade Omlædningslokaler og de 5 Baner, vi har til Raadighed, stærkt udnyttet), saa ogsaa denne nødvendige Side af Sagen skulde ligge godt for Klubben. En Sal, der om Vinteren kan bruges til Gymnastik og indendørs Træning med Bold, og som vi iøvrigt kan anvende til Foredrag, Films, Møder m. m., saaledes at det her henhørende kan afholdes hos os selv, staar øverst paa Ønskesedlen i Forbindelse med anden Udvidelse af Lokalerne, og forhaabentlig vil Materialemangel etc. ikke udskyde Realiseringen af vore Planer i altfor lang Tid udover vore Ønsker.

Glædelig Jul og et godt sportsligt Nytaar 1946 med Tak til alle — Spillere og andre Medlemmer — for god Støtte i det svundne 1945.

Bernh. Langvold.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

FODBOLD ALLEVEGNE FRA (II)

Lidt om Fodbold i vore Nabolande og om nye Træningsmetoder baseret paa Erfaringerne fra Atletiktræningen.

Den svenske 1. Division »Allsvenskan« er afsluttet for i Aar, og dermed er godt Halvdelen af de 22 Kampe, som Klubberne skal igennem for den svenske Mester er kaaret, spillet. Turneringen sluttede den 11. November, og allerede paa denne Dag var man flere Steder i de nordlige Byer plaget af frosthaarde Baner, og da Vinteren i det nordlige og mellemste Sverige som Regel varer til sidst i Marts, fortsætter Turneringen først i April. Den er da ogsaa ret sammentrængt til Trods for, at Klubberne maa spille 4 Kampe mere end i vor Mesterskabsserie, men der er heller ingen Afbrydelser i Form af Pokalturnering, ja selv paa Dage, hvor der spilles Landskamp, maa Klubberne spille Turneringskampe, og altsaa uden eventuelle Landsholdsspillere.

Gøteborgklubben »Kamraterna« begyndte bedst og laa længe i Spidsen, men Arne Nybergs og Gunner Greens Klub tabte nogle Skridt i den sidste Ende, for dog paa Turneringens sidste Dag at vinde en vigtig Kamp mod Degerfors paa Udebane med 1—0, hvilket gav den Andenpladsen efter Norrkøping med samme Pointstal: 18 for 13 Kampe, men med daarligere Maalaverage. Med Norrkøping var det omvendt, den startede svagt, men er kommet med Kæmpeskridt i de sidste Kampe og overvintret paa Førstepladsen. Degerfors og Malmø F.F. er Nr. 3 og 4 med henholdsvis 17 og 16 Points for samme Antal Kampe og er altsaa med i Opløbet om Mesterskabet, Degerfors med saa god en Maalaverage som 23 mod 10 (2,30), medens M.F.F.'s er ringere, 29 mod 16 (1,81). M.F.F. led den Tort paa Turneringens sidste Dag at tabe paa Hjembane til A.I.K. Stockholm med 1—3, sikkert et bittert Bæger at tømme for de tidligere Mestre, da de er meget stærke hjemme.

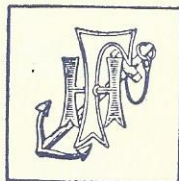
Vore gode Venner G.A.I.S. er lige i Hælene paa disse Hold som Nr. 5 med 16 Points, altsaa kun to Points efter Nr. 1, og har selvfølgelig ogsaa en god Chance for at hjemføre Mesterskabet, men efter hvad jeg kan se, et svært Foraarsprogram med Udekampe mod flere af de stærkeste Klubber. Derefter følger A.I.K., Elfsborg I.F. og Helsingborg med henholdsvis 13, 13 og 12 Points. Helsingborg kom ud for en slem Overraskelse den sidste Turneringsdag, da de paa Råsunda i Stockholm spillede mod Djurgården og lidt ind i 2. Halvleg førte 4—1, men alligevel tabte 4—5 efter en fantastisk Slutspurt af Djurgården. I Bunden følger saa »Halmia«, vore Modstandere fra Sommeren, med 10 Points, og Djurgården og Jönköping med hver 9 Points, samt til sidst den anden Halmstadklub, Halmstad B.K. med 6.

Som man ser er Kampen knivskarp i Toppen, og skulde jeg udpege den sandsynlige Vinder, vilde jeg vælge Norrkøping med M.F.F. og Gøteborg »Kamraterna« som værste Konkurrenter. I Bunden synes Halmstad B.K. at være dømt til Degradering, medens den anden Klub er svær at udpege; der rykker som bekendt to Klubber ned.

»Halmia«, hos hvem vi havde saa behageligt et Ophold paa vores Sommertur, har skiftet Træner, og i Stedet for vor gode Ven, Herbert Samuelsson, faaet Ingemarr Nolin, der har udkastet nye Ideer om Træningen. Efter de sensationelle Resultater, svenske Atletikstjerner har opnaaet de sidste Aar gennem den »Häggske« Skovtræning, har han ment, at der maatte være noget, der kunde overføres paa Fodboldtræningen, og i den sidste Tid forsøgt at omplante disse Ideer hos »Halmia«. Han er Modstander af den gamle Skabelon, med to Gange Træning om Ugen med Spil til to Maal og derefter saa og saa mange »Omgange« som Afslutning. Man skal træne saa meget man har Brug for, og paa den Maade det behøves, for at komme i den rette fysiske Form. Han har derefter fulgt et Program, der ser saaledes ud. Mandag: Gymnastik, Boldøvelser, Skovtræning, afsluttet med finsk Bad. Tirsdag: Gymnastik, haard Konditionstræning med Skovtræning og afluttet med Spil til to Maal, hvor man kun bruger det halve af Banen for at vænne Spillerne til at røre sig paa snævre Omraader og til at fremelske Hurtigheden »paa Bolden«, afsluttet med finsk Bad. Torsdag: let Træning med Boldøvelser afsluttet med Skovtræning og finsk Bad.

Hvad er saa Skovtræning? vil man spørge. Ja, den bestaar i en Løbetur i et ikke for stærkt kuperet Skovtærræn med dets fjedrende Underlag, og med en Varighed paa ca. $\frac{3}{4}$ Time. Man løber ikke for stærkt, men hele Tiden med korte Skridt, medens man under Løbet finter Træerne bort, det giver Balance, Smidighed og Kondition. I det hele taget skal Træningen udstrækkes over mindst samme Tid, som en Fodboldkamp varer, men naar man saa har opnaaet den Form, man ønsker, skal den kun vedligeholdes, og der er intet til Hinder for, at det kan gøres med Træning en Gang ugentlig. Iøvrigt skal Træning være afsluttet senest Torsdag, da den menneskelige Organisme behøver mindst 2 Dage til »at lades op« efter den Udladning en Kamp eller Træning er; der forlanges altsaa, at Legemet er fuldstændigt udhvilet, og at det er akkumuleret op.

Det er interessant at se »Arvefjenden« søger nye Veje til Forbedring af den Kondition, som

SYGEKASSEN

FREMTIDS HAAB

STATSANERKENDT

Hovedkontor: ABOULEVARD 38

Telefon: Central 4986

Ekspedition: 10-15, Lørdag 10-13 samt Fredag 16-18

AFDELINGSKONTORER I ALLE BYDELE

vi i hvert Fald altid har syntes har været i Orden og ligget over vor. Det maa give os et Varsko om at være paa Vagt, hvis vi stadig ikke skal lade os løbe over Ende, og det vil blive morsomt at se, om Mr. Mountford har lignende Ting paa sit Træningsprogram, han har jo under Krigen været fysisk Træner for R. A. F. Der er ingen Tvivl om, at en Spillers tekniske Færdigheder først kommer rigtig til sin Ret, naar han har den fornødne Luft og Fysik til at gennemføre dem, og derigennem paa Banen faar den Sikkerhed og Følelse af Overlegenhed overfor den mindre tekniske Begavelse.

I Norge har »Lyn« vundet det norske Mesterskab ved i en tredje Kamp at vinde over Frederikstad med 4—0 efter at to Kampe var blevet uafgjort trods forlænget Spilletid i dem begge. Kampen spillede i Oslo og Fodboldhungeren er stor efter de 6 Aars Stilstand i norsk Fodbold.

Ikke mindre end smaa 100,000 Mennesker har overværet de tre Kampe tilsammen, hvilket betyder, at Bislet Stadion har været udsolgt til dem alle tre, og Klubberne har tjent en god Skilling. Pengene er sikkert meget velkomne, da Materiale manglen er stor, og norsk Fodbold staar over for at skulle komplettere sine meget magre Beholdninger. Dukkerten i Landskampen mod Sverige paa 0—10 har ikke taget paa Humøret, men kun været Nordmændene en ekstra Spore til med vanlig norsk Sammenbidthed at gaa ind for atter at komme paa Højde med sit tidligere Stade. Det vil sikkert tage sin Tid, da det hele skal bygges op omtrent fra Grunden igen, men med de Folk, der staar i Spidsen for norsk Fodbold, vil det blive gjort energisk, og jeg tror, det vil blive gjort hurtigt.

Visk.

Seniorafdelingen

1. Halvleg er forbi, og Status er noget broget og vel ogsaa noget daarligere end ventet, især vel for 1. Holds Vedkommende. Siden medio Oktober har Holdet kun været i Stand til at vinde over B. 1909, Odense. Kampen mod Aalborg B. var en bitter Oplevelse, humør- og idéforladt, en Lidelse for os udenfor Snoren, og, naar man siden har set Aa. B.'s Præstationer, de mest ærgerlige Points, der er mistet. At Holdet kunde spille saa daarligt, havde vist ingen drømt, man kan ikke engang med sin bedste Vilje kalde det en »off-day«, for Uheld i den Forstand var der ikke ret mange af. Saa kan man noget bedre forsone sig med Nederlagene til B. 93, der dog var knebent og lige saa godt kunde have været en Sejr, og til K. B., hvor kun Torgunns Nerver var Skyld i, at K. B. kom saa let til sine Maal, men hvor dog Angrebet fik vist, at det endnu er i Stand til at spille nogenlunde ordentlig Fodbold. I den sidste Kamp i Aarhus mod A. G. F. var Uheldet i nogen Grad ude efter os, bl. a. gennem Holger Olsens Selvmaal. Holdet havde saa stor en Procentdel af Spillet, at der var Spil nok til at vinde, men Mangel paa Koncentration og Præcision i Afslutningen af Angrebene var Aarsagen til de manglende Maal. Walters Fibersprængning et Kvartér før »time«, paa et Tidspunkt, hvor det stod 1—1 og vi pressede meget stærkt, hører ogsaa til de Uheld, der skal noteres.

Efter K. B.'s Nederlag til Køge vil det altsaa sige, at Holdet ligger 6 Points efter Nr. 1, men med den meget ringere Maalaverage, vi har i Forhold til dem, vil det faktisk være 7 Points, som saaledes til Foraaret skal hentes ind, om der skal være en Chance for 1. Pladsen. Det ser

paa Forhaand haabløst ud, men med lidt Held og altsaa med et helt andet Spil og et helt andet Humør kan det lade sig gøre. Det Holdet nu trænger til er en rigtig lang Hvileperiode, for det har faktisk ligget i Træning siden vi begyndte sidst i Januar. Den Hvileperiode, det fik efter Sommerturen, var knapt paa 14 Dage og uden Betydning. Jeg vil tro, at de 2 Maaneders Hvile vi faar nu, bortset fra den nødvendige »five a side«, vil være af uhyre Gavn, og jeg tror ligeledes, det vil være klogt af Spillerne overhovedet ikke at beskæftige sig med nogen Form for Vinteridræt, det være sig baade Haandbold, Boksning og Gymnastik. Fuldstændig Hvile fra alle fysiske Anstrengelser, saa vil Lysten til at tage fat til Foraaret være saa meget større, og saa vil Udbyttet af den kommende Træning blive meget, meget bedre. Saa har man nemlig sparet en Mængde Trang til paany at røre sig sammen, og saa vil Glæden over igen at komme ud med Bolden give sig Udslag i forøget Kamplyst.

2. Hold har været det store Lyspunkt i Efteraaret. Holdet er gaaet fra Sejr til Sejr og er klart foran de andre Hold. K. B. er nærmest med 6 Points mindre paa Tavlen. Holdet har desuden en meget fin Maalaverage, 60 Maal mod 14 (4,285). Resultatet er fortjent, Spillerne har været flittige til at passe deres Træning, selv de af Holdet, der er optaget paa anden Maade i deres Fritid, saasom C. B. Tjeneste om Natten, har altid alligevel fundet en Anledning til at passe deres Træning paa et eller andet Tidspunkt af Døgnet. Og saa har der været et straalende godt Kammeratskab mellem dem, hvilket har vist sig gennem deres udmærkede Holdarbejde, aldrig nogen Surhed, men altid rede til at bakke op for hinanden. Vi venter naturligvis,

Vi indbyder Dem til at komme og se vort Udvalg

KØKKENUDSTYR - PORCELÆN - LYSEKRONER

naturligvis uden nogensomhelst Købetvang

**CHR. V.
HANSEN**

ISTEDGADE 93-95

CENTR. 16750

at Holdet fortsætter i samme Spor, og det er der al mulig Grund til, for Holdet er ungt og talentfuldt og i Besiddelse af den rette Indstilling til baade Træning og Kampe.

3. og 4. Hold er gaaet en Smule frem paa det sidste, og Holdene sluttede med hver en Sejr. 3. Hold over saa god en Modstander som B. 93 med 3—1, og 4. Hold over K. B. med ikke mindre end 7—3. Vi haaber, at Spillerne vil fortsætte med øget Interesse til Foraaret, saa er jeg ikke i Tvivl om, at der endnu kan opnaas et Par gode Placeringer.

5. Hold er ligesom 2. Hold ubesejret, men maatte dog nøjes med uafgjort i Kampen mod A. B.'s A-Hold, en Kamp, hvor Rekorden for »Afbændere« blev sat uhyggeligt op. Det var nærmest en Fraadsen i brændte Maalchancer, og da Forsvaret i denne Kamp samtidig var lidt i Foræringshjørnet, maatte det altsaa stille sig tilfreds med 3—3. Men det var en dejlig Kamp, hyggelig og stille, og A. B., der mødte med alle sine gamle Stjerner, var et dejligt Bekendtskab og nogle rare Mennesker at spille imod. Vi glæder os allerede til Foraarets Kamp, det maa, hvis alt gaar normalt, blive den afgørende Kamp om 1. Pladsen, da A. B. kun ligger to Points efter os. *Visk.*

Scoringslisten

Efter Efteraarets Afslutning ser Listen nu saaledes ud for de førende.

Aage Henrichsen	31.
Ulf Østberg	17.
Aage Albrecht	12.
John Hansen	11.
Johs. Nielsen	10.
Ove Rasmussen	10.
Helge Nielsen	8.
Leif Tønnesen	8.
Johs. Pløger	7.
Poul Olsen	6.
Erling Sørensen	6.
Erik Hansen	5.
Ed. Lærke	5.

Det er altsaa stadig Aage, der fører i overlegen Stil. Af de 31 Maal, han har scoret, er de 27 lavet som c.f.w. paa paa 5. Hold, medens de 4 andre er lavet ved Gæsteroller paa henholdsvis 3. Hold med 1 Maal og 4. Hold med 3 Maal. Nr. 2 paa Listen er 2. Holds c.f.w. Ulf., som alene mod Brønshøj II lavede 7 Maal. Et Par af hans 17 Maal er dog scoret paa 3. Hold i Begyndelsen af Efteraaret. Aage Albrecht er Nr. 3, men et Par af hans Maal er scoret paa 1. Hold. Sammen med Ulf har de omtrent lavet Halvdelen af 2. Holds Maal. John er Nr. 4, og ogsaa han har lavet Maal, baade paa 1. og 2. Hold, omtrent lige mange begge Steder. Johs. Nielsen er ude-

lukkende paa Listen som 5. Holds-Spiller, han har ikke haft noget Gæstespil, og sammen med Aage Henrichsen har de scoret en stor Procentdel af 5. Holds Maal. Ove Rasmussen er 4. Holds v. wing og er næsten konstant med mindst 1 Maal pr. Kamp.

3. Holds Topscorer er Poul Olsen.

★

Husk, at selv om Træningen er forbi for i Aar, er der stadig aabent i Klublokalerne Tirsdag og Torsdag hele Vinteren igennem. Der er rig Lejlighed til en hyggelig Sludder med Kammeraterne, til at spille Kort, Billard eller Bordtennis, og saa kan Opsynsmanden stadig servere Øl eller Kaffe til en rimelig Pris.

»Simon« morer sig

I »Politikens« Sport d. 19. Okt. 1945 morer »Simon« sig med at haane vor uheldige Maalmand i Kampen mod K. B.

Saglig Kritik af Spillernes Præstationer er kun godt, men jeg kan ikke tro det er en Journalist' Opgave offentligt at gøre Nar af en ung Idrætsmand.

Paa os, der arbejder med Drengene og de unge Mennesker, og søger at gøre dem til gode og glade Idrætsmænd, virker det forstemmende, at se en tidligere Idrætsmand behandle sine yngre Kammerater paa en saa haardhændet og flabet Maade. Forhaabentlig bliver vi for Fremtiden skaanet for den Slags Referater, der kun kan virke nedbrydende paa en ung Idrætsmand.

Dog er jeg sikker paa, at »Simon« er ene om at more sig, da de fleste Læsere uden Tvivl vil tage Afstand fra Smagløshed af den Art og foretrække saglig Kritik af Kampene paa Idrætsparken.

Poul Merlins,
Juniortræner i »Frem«.

Klubbens aarlige Fest

Da Klubben har 60 Aars Jubilæum i 1946, er den aarlige Fest i Januar Maaned opgivet. Det er efterhaanden ogsaa blevet vanskeligt at arrangere Fester paa Grund af FREM's store Medlemstal — vi har lige ved 3000 Medlemmer — og hvis de kommer med Damer og Bekendte, vil det jo blive et anseligt Selskab. I Øjeblikket er det umuligt at faa passende Lokaler paa en Søndag, og da vi skal slutte Kl. 10, kan det ikke arrangeres paa en Hverdag. Til Generalforsamlingen kan vi jo drøfte, om vi skal forsøge næste Aar.

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.I.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

ALT TIL

AL SPORT

1. Holds Sommertur

(Fortsat fra Oktober Nr.)

I Toget dannedes hurtigt det første Whistparti, medens vi andre forkortede Tiden med Sludren, især blev Landskampen mod Sverige Dagen før Genstand for indgaaende Drøftelser: Pas- og Toldeftersyn i Helsingør var lempelig, og efter en dejlig Sejlsad i den lune Sommeraften satte vi Foden paa svensk Jord en god halv Time efter, og vi fik travlt med at stille vore Ure tilbage til normal Tid. Atter en hurtig Pas- og Toldundersøgelse samtidig med at vi fik udleveret Rationeringskort til hele vort Ophold. Der var nu et Par Timers Ventetid til Toget, der skulde føre os videre nordpaa mod Halmstad, og de blev benyttet til en Tur rundt i Forretningsgaderne, hvor vi fik et første Indtryk af Sveriges Velforsynethed med gode Varer, gennem de smukke og næsten overdaadige Vinduesudstillinger. Samtidig nød vi for første Gang siden den 9. April det betagende Syn af en By badet i Neonlysenes straalende Farver. Aftenkaffen (rigtig Kaffe), som for nogles Vedkommende blev til Chokolade (rigtig Chokolade), blev indtaget paa Jernbanerestauranten, hvor ogsaa vi faa, der ryger, gjorde vore første Indkøb for nogle af de dyrebare Tobakskort.

Togrejsen til Halmstad blev forkortet med Passiar med svenske Medrejsende, der fik Beretninger om Forholdene i Danmark i Besættelsestiden, samt med de norske Fodboldledere, der havde været til Landskamp i København og nu var paa Vej hjem med Kufferterne fyldt med gode danske Madvarer, glade for deres Ophold i Danmark og for al den Gæstfrihed, der var strømmet dem imøde og for al den Hjælp, de i Besættelsestiden havde modtaget ad illegal Vej fra danske Fodboldkammerater.

Ankommet til Halmstad lidt efter Midnat havde vi endnu ca. 9 km til vort Kvarter, det herlige Badested Tylösand, og det maatte tilbagelægges i Hyrevogne, da Natbussen var gaaet. Efter en Del Parlateren med Natportieren, der øjensynlig var helt uforberedt paa vor Ankomst, endskønt Værelserne var reserveret lang Tid i Forvejen, fik vi endelig anvist Værelser og kom til Ro paa Hotellet, der de næste 3 Dage skulde være vort Kvarter.

Tirsdagen oprandt med straalende Sol og Tylösand aabenbarede hele sin pragtfulde Natur, Klipperne, hvor Hotellerne og de mange Sommervillaer ligger, med Skovene ovenover og nedenfor de store Klitter og den brede Badestrand, hvor det herligste friske Vand fra Kattegat indbyder til Badning under de mest ideelle Forhold. Morgenkaffen blev indtaget i Haven til Spiserestauranten, der ligger adskilt fra Hotellerne, og Dagen blev nydt i fulde Drag med Badning og Solbad i Klitterne afvekslende med Afstikkere til Babygolfbanerne, hvor vi hurtigt udkæmpede drabelige Dyster. Dette herlige og underholdende Spil, hvor vi tilbragte mange Timer, slaar efter min Mening alt, hvad vi kender herhjemme af saadanne Udendørsommerspil, og jeg forstaar ikke, at ikke en smart Mand finder paa at anbringe nogle Baner rundt om, hvor Københavnerne kommer og Aftenen og Søndagene, der maa være Penge at tjene. Værs'go. Idéen er gratis.

Dagens andre Maaltider blev indtaget i Restaurantens store Spisesal med de store Vinduer mod Vest, hvorfra der er den herligste Udsigt over hele den lange Strand og over til Tyløen

I Tylösands Klitter

med det rige Fugleliv, og langt ud over Kattegat, der taber sig i en fjern Horisont. Her gjorde vi os bekendt med det svenske Smørgåsbord med alle dets mange Fiskeanretninger, og jeg tror, de fleste af os syntes godt om det, selvom det sikkert for os Danske vil virke lidt ensformigt i det lange Løb; det var altid friskt og veltillavet og varieret paa mange Maader. Kødet kniber det en hel Del med, og vi maatte aflevere Kødkort for hver en Smule Kød vi vilde have, saa der var ikke Raad til at spise Bøf ret tit, men det var jo næsten ligesom herhjemme.

Efter Middagen ved 7-Tiden tilbragte de fleste atter et Par Timer paa Golfbanerne, medens andre gik en Tur i den skønne Omegn. Vel Solnedgangstid samledes vi paa Klipperne ved Siden af Hotellet, og medens Dagens Oplevelser blev rekapitulereet i dæmpet Omtale, nød vi den vidunderligste Solnedgang i et blikstille Kattegat, en Solnedgang, der fik Klipper og Klitter til at gløde, som stod de paa gloende Pæle, et betagende Syn, som ogsaa hveranden Aften samlede de fleste af Sommergæsterne paa Klipperne.

Aftenkaffen nød vi i Hotellets Anneksrestaurant, hvor Sommergæsterne sammen med danselysten Ungdom fra Halmstad hurtigt fyldte Gulvet, og efter endnu en lille Tur i den lyse Sommernat for at faa en Mundfuld frisk Luft ovenpaa Tobaksrøgen i Restauranten, gik vi til Ro med Følelsen af at have tilbragt en dejlig Ferie-dag.

Om Onsdagen var Vejret lige straalende, og Formiddagen blev brugt ved Stranden og med de smaa Ture over til Dysterne paa Golfbanerne, hvor Banerekorden snart var i Fare, medens Eftermiddagen, efter Henstilling, blev tilbragt i Ro og Skygge af Hensyn til den forestaaende Kamp om Aftenen, dog at Leo Nielsen maatte nøjes med den Hvile, han fik ved at spille Bridge med Lederne. Den har dog været ligesaa god som de øvrige Spilleres, da Bridgen var hyggelig og ikke særlig sindsoprivende. Efter et let Aftensmaaltid gik Turen til Halmstad med Bussen, og undervejs fik vi en heftig Torden-skylle, der imidlertid kun friskede op paa den varme og lumre Sommervarme, der havde ligget trykkende hele Dagen.

☆

Kampen, som »Halmia« havde arrangeret i Samarbejde med »Hallandsposten«, og hvis Overskud tilfaldt en Svagbørnskoloni, blev spillet paa »Örjans Val«, en udmærket Bane, som Regnen

havde gjort næsten ideel. Et Marineorkester underholdt Publikum inden Kampen, der indledtes med en lille Festlighed med Indmarch af Holdene med »lagledarne« i Spidsen, derefter Tale af Landshøvdingen, som med nogle velvalgte Ord bød de første danske Fodboldspillere, der besøgte Halmstad efter Kapitulationen, Velkommen og hyldede Danmark for dets Frihedskamp. Han udtalte Ønsket for et fortsat og snævert Samarbejde med Danmark paa alle Omraader og udbragte et kraftigt besvaret Leve for Danmark. Nationalsangene spilledes, og man lagde med Undren Mærke til, hvor godt Svenskerne kunde synge med paa den danske. Efter en Blomsterudveksling mellem Svend Frederiksen og den svenske Anfører, var man klar til den mere alvorlige Del, og vi stillede op med følgende Hold: Egon Sørensen, Hans Colberg og Holger Olsen, Walter Christensen, Leo Nielsen og Svend Frederiksen; Helmuth Søbirk, Johannes Pløger, Kaj Christiansen, John Hansen og Helge Nielsen.

Kampen blev god, gennemført i et udmærket Tempo og med meget underholdende og godt Spil. »Halmia«, der spillede i danske Farver, røde Trøjer og hvide Benklæder, var Typen paa et godt svensk 1. Divisionshold, kraftigt og friskt spillende, men lidt tungt og omstændeligt i Opbygning af Angreb. Svenskerne vandt 1. Halvleg 1—0, Maalet scoredes af c. f. paa Straffespark, dømt mod Leo Nielsen, der kom for sent med en Tackling mod ham, saaledes at han ramte ham i Ryggen. Dommen forekom baade os og andre (bl. a. Pressen Dagen efter) haard, da Forseelsen ikke var forsættelig og slet ikke voldsom, men Dommeren, der iøvrigt var udmærket, takserede til »Straffe«, og c. f. scorede uden Chance for Egon. Spillet i denne Halvleg var iøvrigt ret ligeligt fordelt, men jeg vil dog tro, vi havde de bedste Tilbud. 2. Halvleg var ikke ret gammel, før Aage Albrecht, der var kommet ind i Stedet for Johs. Pløger midt i 1. Halvleg, udlignede med et godt Maal, scoret paa en fin Medløbsbold fra John. Derefter skruedes Tempoet i Vejret, og Svenskerne maatte gradvis overlade os Spillet. John bragte os foran 2—1 med en god Headning paa Centring fra Helge, og fra det Tidspunkt og omtrent til Slut dominerede vi Spillet, der til Tider fik Karakter af Opvisning, der lod til at mere Publikum fortræffeligt og bragte os en fin »Presse« Dagen efter. Lidt større Koncentration foran Maal paa de mange Chancer, og vi havde faaet en større Sejrr.

Rud. Kock, Formand i den svenske U. K., som var paa Gennemrejse til Stockholm fra Landskampen i Danmark, udtalte sin Forbavselse over, at Danmark havde Raad til at undvære Walter, og Pressen var enige om, at det danske half-back Spil var det bedste, der var set paa »Örjans Valk« i lange Tider. Det var en god Kritik, og efter min Mening var Spillet ogsaa det bedste, Holdet havde præsteret i Aar, og nærmede sig næsten det, Holdet ydede i sin Glansperiode Aaret før.

Efter Kampen var vi »Halmia«s Gæster ved et Smørgåsbord paa Sommerrestauranten »Chat noir«, og her holdt Formanden, Lektor Kinnaberg, en smuk Tale for os, takkede os for vort gode Spil og bemærkede spøgefuldt, at vi, som jo befandt os paa gammel dansk Jord, i Dag havde faaet Revanche for det Nederlag i 1676, da Danmark maatte afstaa Halland. Han mindede endvidere om, at det netop i disse Dage var et

Aar siden, da Danskerne gav hele Verden et Bevis paa sin Tro paa Frihed og Ret gennem den storslaaede Folkestrejke. Jeg takkede Formanden for de smukke Ord, som baade han og tidligere paa Aftenen Landshøvdingen havde rettet til os, og for den hjertelige Velkomst, vi havde faaet, samt mindede om den Taknemlighedsgæld vi stod i til Sverige for den uvurderlige Hjælp, der var ydet Danmark under dets Frihedskamp, uden hvilken den vilde have været ikke saa lidt vanskeligere. Efter alt det højtidelige var overstaet, havde vi et Par hyggelige Timer i kammeratligt Samvær med vore svenske Foldboldkammerater, og »Skjaldene« i begge Lejre maatte diske op med det bedste af deres Repertoire. Det blev sent, for det var svært at skilles, inden vi i den lyse og lune Sommernat kunde køre ud til Tylösand.

Torsdag var vi atter tidligt oppe, og de fleste fik sig et Morgenbad, endskønt Vejret knapt var godt som i Dagene forinden. Dagen gik iøvrigt med Badning, Smaature og Babygolf, og enkelte var paa Indkøb i Halmstad, hvor vi blev udmærket bistaaet af »Halmia«s Træner, den gamle Landsholds-back, Herbert Samuelsson, der fremtryllede smaa Overraskelser i Form af Varer, vi ikke havde set i Danmark længe. Den sidste Aften i Tylösand tilbragtes paa forskellig Maade, nogle spillede Kort, nogle saa paa Bridgeturnering, medens atter andre kiggede paa Dansen i Restauranten og hyggede sig ved den svenske Kaffe.

Fredag Morgen maatte vi saa tage Afsked med Tylösand, og det blev gjort med Sorg, for Tylösand havde vist sig som et pragtfuldt Feriested, og vi havde haft nogle dejlige Dage. Turen gik med Toget til Gøteborg, hvor vi skulde spille samme Aften. I Gøteborg blev vi modtaget af flere G. A. I. S.-Ledere med Formanden, Hr. Allersten i Spidsen, og Indkvarteringen var paa det kendte Hotel »Atlantic«, hvor danske Idrætsmænd, der har gæstet Byen, altid har fundet et godt og behageligt Opholdssted. Blot saadan en lille Ting, som at se Dannebrog vaje over Hotellet, gav os med det samme Følelsen af at være velkomne.

Frokosten stod klar, og da det var blevet sent, blev der spist med god Appetit. Eftermiddagen blev tilbragt i Ro af Hensyn til Kampen om Aftenen. Vejret var mindre godt, og et Par kraftige Regnbyger om Aftenen lige inden Kampen har utvivlsomt skadet Besøget, men der var dog omtrent 3000 Tilskuere, da vi løb ud til Kampen paa »Slotskogsvallen«. Desværre for G. A. I. S. var Byens anden store Bane, »Ullevi« under Reparation. Denne Bane, der ligger meget mere centralt og med bedre Trafikforbindelser, bruges ellers altid til de store Fodboldkampe netop paa Grund af sin bedre Beliggenhed, medens »Slotskogsvallen«, der har større Tilskuerkapacitet, kun kan fyldes, naar Sveriges store Athletikstjerner gæster Gøteborg. Det er paa denne Bane, Arne Andersson og Gunder Hågg har sat en Række af deres fænomenale Verdensrekorder, og da har det smukke Stadion, med de hyggelige Tribuner, været fyldt til Bristepunktet af et begejstret Publikum.

Til Kampen stillede vi med følgende Hold: Egon Sørensen; Hans Colberg og Holger Olsen; Walter Christensen, Leo Nielsen og Svend Frederiksen; Kaj Christiansen, Helm. Søbirk, Aage Albrecht, John Hansen og Helge Nielsen.

(fortsættes)

Vi har modtaget følgende:

Et „FREM“-Hjem

Der er mange Slags Hjem, lykkelige Hjem og ulykkelige, gode Hjem og daarlige Hjem, store Hjem og smaa Hjem, Dukkehjem og smukke Hjem, og saa er der altsaa »Frem«-Hjem. Hjem, hvor man altid gaar rundt med Nerverne paa Højkant. Jeg staar nominelt paa Mandtalslisterne angivet som Overhoved for et saadant. Kort og godt — min Søn spiller paa tredie Drengehold. »Frem« er blevet hele vort Liv. Vi har ikke Tid til noget ved Siden af, og kun af Hensyn til Kost, Husleje og saadanne ligegyldige Smaating opretholder jeg mit Arbejde. Dette gaar naturligvis ud over det egentlige. I den Tid jeg er borte, kan jeg ikke deltage i Diskussionerne om »Frem«s Chancer den følgende Søndag. Med det Resultat, at jeg somme Tider er lidt bagefter. Mens vi spiser til Aften opremser Brormand, vor personlige Repræsentant i »Frem«, Navnene paa de Hold, der skal i Ilden, og fremsætter sine Kommentarer til hver enkelt. De er i Reglen smukke. For i et rigtigt »Frem«-Hjem taales ikke noget ondt Ord om Klubben, endsige dens Spillere. Der er ca. 37 Hold, der skal i Arbejde. Det er 407 Navne, som jeg skal holde ude fra hinanden, plus naturligvis Reserver.

Det hænder, at jeg forveksler to med hinanden. Da opstaar der pinlig Tavshed ved Bordet. Den Slags kan man ikke. Alle »Frem«s Spillere er Personligheder med hver sin udmærkede Stil og Specialitet, som ikke findes i andre Klubber. Efter en Stund siger min Kone:

»Jonas, du hører ikke efter, hvad Drengen siger!«

»Jovist gør jeg skam det,« svarer jeg, »jeg kan da huske det meste. Saaledes erindrer jeg da, at han var med til at vinde Lagkageturneringen ifjor.«

Med disse Ord bliver Brormands Øjne blanke, han siger med Bevægelse:

»Det var dengang jeg fik to Stykker!«

»Ja, min Dreng, men det maa du aldrig gøre mere, sæt du blev sat i Karantæne af K. B. U. som en anden Fyldebøtte indtil Eftersommeren 1946, hvad skulde vi saa snakke om herhjemme?«

Søndagen er den store Dag. Om Hverdagen skal min Kone først op Kl. 7 for at sende Maalscoreren i Skole. Om Søndagen er det derimod Kl. 6. Det er ikke morsomt at høre et Vækkeur ringe og slet ikke om Søndagen, men naar det gælder Familiens og »Frem«s Ære, da er det en anden Sag. Om Fredagen har vi faaet en skriftlig Tilsigelse, undertegnet af Knud Larsen eller Poul Petersen, om at Brormand, uanset

Verdenskrige, Revolutioner og Vejret skal møde et eller andet Sted for at begive sig til Herlev eller Husum eller Virum for at spille Kamp Kl. 9¹/₄. Konen skærer trods Mærkeknaphed et Par Franskbrød op og lægger et halvt Pund Smør paa hvert Stykke. Vi andre kan jo sagtens undvære, vi skal jo ikke kæmpe med Viktoria, Fiducia eller hvad de mærkelige Modstandere nu hedder. Jeg sidder og skutter mig i Pyjamasen i den mørke Novembermorgen.

»Spis nu, min Dreng,« siger jeg, »husk paa Pauli Jørgensen. Han var altid i Form.«

Det ved vi da, for inde paa Bogreolen staar hans Erindringer paa Hæderspladsen. Han, der kæmpede for Folk og Land og nu fortsætter for Land og Folk i almindelige Støvler!!

Brormand gaar altid to Timer førend det er strengt nødvendigt. Saadan gør en rigtig »Frem«er. — Kl. 12 er han atter hjemme og har vundet 16—0! Da kommer Blomsterne paa Bordet, og vi gennemgaar alle de frygtelige, farlige Situationer. Vor Familie har klaret sig godt. Vi var lige ved at score det 17. Maal, som altsaa ikke blev til noget. Den strøg lige over Stolpen.

Nu er der Rø en halv Time. Saa skal Brormand i Parken. »Frem« skal møde K. B. Frygtelige nervepirrende Timer ligger foran os. Hvert Øjeblik gaar vi til Vinduet for at se, om Brormand ikke skulde være der. Endelig kommer han. — — — 8—4 til K. B.!

»Jamen, hvordan kan det være muligt?« spørger jeg, »med Søbirk og Leo og alle dem, har du ikke hørt Fejl?«

Han siger ikke noget, men gaar stille ind til sig selv, medtagende Paulis Erindringer. Vi undlader at høre Radioavisen. Vi vil ikke træde i det. Udpensle Ulykkens Enkeltheder. Vi kan simpelthen ikke tage det. Vi gaar tidligt i Seng allesammen, knuget af det skete. Da vi har ligget en Time, kommer Brormand ind.

»Paa Søndag skal vi til Aarhus mod A. G. F. Det glemte jeg at fortælle før.«

Et nyt Haab tændes, og trods alt lykkes det os at sove.

Jonas.

F. O. B.

Da vi har faaet Løfte om en Plads i Bladets Spalter, vil vi for Fremtiden meddele Medlemmerne her, hvornaar F. O. B. har Mødeaften. For Januar Maanedes Vedkommende bliver det Fredag den 11. Kl. 19 og som sædvanlig i Slotsgaarden.

E. H.

★

Saa fremt De hører om Medlemmer, der ikke har modtaget udkomne Blade, skal Vedkommende blot henvende sig paa sit Distriktspostkontor og anmelde det. Alle Medlemmer skulde have modtaget Bladene.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y — Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

Derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Øversigt

Nr.	Klub	sp.	v.	u.	t.	Maal	Pts.
I Drengene:							
1.	»Frem«	7	6	1	0	44—9	13
2.	Fremad A.	8	6	1	1	37—15	13
3.	K. F. U. M.	8	5	1	2	22—17	11
II Drengene:							
1.	»Frem«	8	6	1	1	47—8	13
2.	A. B.	8	4	3	1	18—10	11
3.	Fremad A.	8	5	1	2	31—13	11
III Drengene a:							
1.	»Frem«	8	7	1	0	44—7	15
2.	Fremad A.	8	7	0	1	21—5	14
3.	A. B.	8	6	1	1	25—6	13
III Drengene b:							
1.	»Frem«	6	6	0	0	23—0	12
2.	Dalgas	6	4	1	1	19—5	9
3.	Husum	6	4	0	2	18—3	8
IV Drengene:							
1.	»Frem«	6	6	0	0	26—3	12
2.	Fremad A.	7	4	1	2	12—14	9
3.	K. B.	6	3	1	2	11—11	7
I jun.:							
1.	»Frem«	7	5	2	0	27—8	12
2.	Fremad A.	7	4	1	2	13—16	9
3.	A. B.	7	4	1	2	16—9	9
II jun.:							
1.	H. I. K.	8	8	0	0	38—8	16
2.	A. B.	7	5	0	2	28—9	10
3.	»Frem«	8	4	2	2	40—9	10
III jun.:							
1.	K. F. U. M.	11	8	0	3	27—20	16
2.	»Frem« a	10	7	1	2	29—12	15
3.	»Frem« b	11	6	3	2	23—12	15
I Ynglinge:							
1.	1903	9	9	0	0	72—7	18
2.	Fremad A.	9	6	2	1	40—20	14
3.	K. B.	9	6	2	1	25—16	14
5.	»Frem«	9	4	2	3	37—27	10
II Ynglinge a:							
1.	K. F. U. M.	8	8	0	0	27—15	16
2.	Fremad A.	8	7	0	1	61—5	14
3.	»Frem«	8	6	0	2	44—24	12
II Ynglinge b:							
1.	Fremad A.	7	6	0	1	36—20	12
2.	1903	6	4	0	2	39—18	8
3.	B. 93	5	3	1	1	16—12	7
4.	»Frem«	6	3	1	2	18—18	7

Denne Opstilling er foretaget paa Basis af Resultaterne i Sports- og Dagblade, men da det ofte har vist sig, at der er Fejl i disse Lister, maa Opstillingen tages med det Forbehold, at eventuelle Rettelser, naar vi faar de reviderede Lister frem, kan forrykke Placeringen noget.

Halvleg i yngre Afdeling

Saa er Efteraarets Kampe spillet til Ende og dermed er vi naaet Halvvejen i Turneringen. Vi har nu en Pause paa 3 Maaneder, før det atter gaar løs, og som i Kampene benytter vi Pausen til at drøfte vor Stilling og Muligheden af at fastholde eller eventuelt forbedre denne.

Alle i yngre Afdeling gik jo i Gang i Efteraaret med Løfte om og Haandslag paa at gøre noget ekstra for at opnaa gode Resultater, og naar vi i Dag ser paa de foreløbige Placeringer, er der stort set Grund til Tilfredshed med disse og Haab om, at vi i Jubilæumsaaret kan glæde Klubben med en Række Vinderhold.

Før at begynde med de yngste tager vi Drengeholdene først — *jem* Hold paa Førstepladsen taler jo for sig selv, og hvad der ellers skal siges, overlader jeg til Knud Larsen.

Juniorholdene har ogsaa vist god Form i Efteraaret, Træningen var godt besøgt, saalænge vi kunde se til det, men det kneb lidt, da Løbetræningen begyndte at foregaa efter Mørkets Frembrud, og vi var kommet saa langt hen paa Aaret, at Aftenskolerne var kommet i Gang.

1. Junior er endnu ubesejret i Turneringen og »lever« endnu i Pokalturneringen; de har en god Chance for at blive Dobbeltmestre. II. Jun. begyndte stærkt, men er paa det sidste gledet lidt bagud, de bør dog kunne sikre os en Andenplads. III. Jun. a. og b. har været fornøjelige Hold at følge i Efteraaret, altid i Spillehumør og fulde af Fight fra første til sidste Sekund. Kan de bevare den enorme Spilleglæde, de har lagt for Dagen, og det tror jeg, de kan, er der gode Chancer for at begge Hold kan rykke den Plads op, som endnu mangler for at blive Nr. 1 og 2.

Ynglingene har som ventet haft lidt sværere ved at gøre sig gældende (Aareladningen fra sidste Aars Ynglingehold var jo stor), men jeg tror, at vi til Foraaret vil se dem avancere i deres respektive Rækker, saaledes at vi ogsaa her kan gøre os Haab om pæne Placeringer.

Det staar nu til jer selv, hvor langt I vil naa, men passer I jeres Gymnastik og Boldøvelser her i Vinter og Træningen til Foraaret, skal Resultaterne nok komme.

H. O.

Dementi

Jeg tvinges til at bringe et Par Dementier allerede i vort tredje Nummer.

Vi har fra en lille ivrig A. B. er modtaget en harmdirrende Protest angaaende Omtalen af Lagkageturneringen. Vi skrev deri, at vore Drengene havde vundet tre af fire Kampe mod A. B., men han gør os opmærksom paa, at vi

Sig det med Blomster!

V. Lunghøj

Lyngbyvej 30 . Telefon Ryvang 527

kun har spillet tre, hvoraf vi har vundet to. Vi giver vor lille ærekære Modstander en Undskyldning.

Det andet Dementi bringer jeg med Glæde. Jeg skrev i vort første Nummer, at Aarets Drengeskuld vist var lidt under Middel; men et Blik paa Oversigten over Stillingen i Turneringen vil vise, at Drengene paa det kraftigste har gjort den Udtalelse umulig. De har indtil nu vist, at det ikke var en tom Frase, naar de gav Ord paa, at der skulde gøres en ekstra Indsats i Jubilæumsaaaret. Med Flid har de passet Træningen, og i Kampene har de spillet med en Sejrsvilje og en Spilleglæde, som selv vort Førstehold kunde lære noget af, og Resultatet er da ogsaa blevet derefter. Men lad os nu ikke tro, at vi er nogle Pokkers Karle — som Juniorinspektøren skriver andet Steds i Bladet, er vi kun færdig med første Halvleg — 2. Halvleg bliver den sværeste. Som bekendt er det sværeste jo netop at holde sig i Spidsen — og selv om vi i Øjeblikket fører i samtlige Rækker, vil I kunde se, at Konkurrenten er knivskarp, og at Konkurrenterne ligger saa tæt op af os, at blot en enkelt Kamps Resultat kan ændre Rækkefølgen.

I Foraarets Kampe vil vi være Favoritter, og Modstanderne vil sætte en særlig Ære i netop at klø os — men vi vil ikke hvile paa Laurbærene. Naar Turneringen atter startes vil vi være parate til at forsvare vore Førsteplads, og vi er da ogsaa i fuld Gang med at forberede os. Paa Enghaveplads Skole trænes der Mandag og Onsdag ihærdigt i Gymnastik og Boldøvelser, og Klubbens første Landsholdsspiller, Axel Byrval, (efter hvis Lærebog der arbejdes) har med stor Imødekommenhed og Interesse ikke blot udarbejdet Planer over Øvelserne, men ogsaa flere Gange været til Stede i Salen for at overvaage, at Øvelserne gribes rigtig an. Der bliver saaledes gjort alt for at vi kan møde til Foraaret i bedst mulig Form, og det vilde jo unægtelig være en stor Triumf, om vi kunde hjemføre alle fem Turneringer. Det er et stort Maal, men saa meget større er Æren, hvis det lykkes. Klem paa, Drengene!
K. L.

November-Mødet

blev en Skuffelse mødemæssigt set. Paa Grund af Bladets sene Fremkomst naaede Tidspunktet om Mødet ikke rettidigt ud, og vi manglede derfor 14—15 Dreng, der ellers er sikre Deltagere. Det var Synd — for de gik Glip af en interessant Aften, hvor Peter Yssing (Medlem af Lovfortolkningsudvalget) paa sin uhyre fornøjelige og alligevel saglige Maade gennemgik Fodboldlovene. Jeg kan dog trøste dem med, at der sikkert bliver en Chance for at høre Yssing endnu en Gang, idet han med sin sædvanlige Imødekommenhed stillede sig til Disposition ved en anden Lejlighed, et Tilbud, som vi naturligvis med Glæde modtog. Der vil muligvis til den Tid blive Lejlighed til at stille Spørgsmaal — saa læg nu Hovedet i Blød og udtænk noget rigtig snedigt. Foreløbig vil jeg stille jer dette: »Kan et Hold lave to Maal i Træk uden at Modstanderne rører Bolden?« Ja — tænk over det — det kan lade sig gøre! — men hvordan?

I den fortsatte »Hvem-ved-hvad«-Konkurrence er Stillingen nu den, at Holdet med v. halfbacks, Willy Brøndum, Poul Jensen, Poul Dehn, Torben Laugesen, Poul Job og Jørgen Gravesen fører med 34 Points tæt fulgt af h. wings og h. halfbacks, der har henholdsvis 30 og 29 Points.

Januarmødet vil rimeligvis blive en Filmsaften, hvor Paul Petersen vil vise jer Optagelser fra Drengeture, og samtidig vil der blive helt nye Spørgsmaal i »Hvem-ved-hvad«, men derom vil hver enkelt faa Besked. — Der bliver intet Møde i December.
K. L.

1. Ynglinges Jyllandstur

Som en Belønning for vunden Turnering 1944—45 og Sejr i Pokalturneringen bevilgede Bestyrelsen en Tur til 1. Ynglinge. Turen søgtes i første Omgang arrangeret paa Sjælland, men midt i Forhandlingerne kom der Brev fra vor gamle Kammerat Karl Hansen — ogsaa kaldet »Valuta-Karl« —, der nu er Træner i Vejle, om deres Ynglingehold kunde faa en Kamp med vort Hold her i København, da de gerne vilde have arrangerede en Tur, saa de samtidig kunde faa Lejlighed til at overvære Landskampen mod Sverige. Samtidig fulgte en Invitation til os om at sende et Hold til Vejle, og vi greb da straks Chansen til at lave en Jyllandstur og satte os i Forbindelse med Fredericia, som vi for to Aar siden gæstede med vort daværende 1. Juniorhold, og Heldet var med os. Fredericia sagde straks »Ja«, og vi havde nu en pæn lille Tur.

Vi havde nu Turen og manglede faktisk kun Fægebilletterne, men efter mange Vanskeligheder lykkedes det os dog ogsaa at faa dette Punkt i Orden, dog saaledes at to af Drengene maatte starte Mandag, medens Holdet først afrejste Tirsdag. Klokken 8,30 gik Starten saa Tirsdag Morgen fra Hovedbanegaarden med Svend Eriksen som Leder, Humøret var højt, og Forventningerne var store, da Størstedelen af Holdet havde været med paa Juniorturen to Aar i Forvejen, og alle havde de bedste Minder fra denne Tur Rejsen gik glat, bortset fra lidt Massen og Puffen, men det maatte man jo tage med, naar man vilde rejse i Sommer. Det eneste lille Uheld paa Turen var, at Centreforward tabte sin Fægebillet og derfor maatte vente i Korsør og tage over med en senere Fæge — og saaledes først kom til Fredericia om Aftenen. Og saa lader vi en af Deltagerne fortælle lidt om Turens Forløb.

☆

Vi blev modtaget paa Banegaarden i Fredericia af Medlemmer af Fredericia Boldklubs Bestyrelse, og til Stede var vor egen Paul Petersen, som havde forestaaet Indkvarteringen af Spillerne. Paul Petersen er jo gammel Fredericianer og sidder i Bestyrelsen for Hjemstavnsforeningen. Hver gik saa til sit Kvarter, medens Svend Eriksen tog Ophold paa Hotel »Victoria«. Klokken 19,15 mødtes vi ved Landsoldaten, hvor der var arrangeret fælles Kaffebord. Næstformanden for F. B. bød os hjertelig velkommen og sagde bl. a., at de altid var glade for at se »Frem«s Spillere i Fredericia. Svend Eriksen takkede og udtalte, at vi var glade for Samarbejdet med F. B., og at »Frem« altid roligt kunde sende Hold til Fredericia, hvor man var sikker paa en venlig og gæstfri Modtagelse. Efter et fornøjeligt Samvær blev vi kørt ind til Byen, hvor vi sagde »Farvell« og den første Dag var til Ende.

Onsdag Kl. 9,30 mødtes vi igen ved Landsoldaten og gik en Tur rundt paa Voldene, hvor vi under Førerskab af to Lærere, som venligst havde stillet sig til Raadighed for os, fik set forskellige kendte Steder, bl. a. ogsaa D. S. B.s Mindehund for Tjenestemænd og Arbejdere, der har

mistet Livet under Udførelsen af deres Gerning. Ogsaa Havnen med nye Kajer blev beset, og vi nød den dejlige Udsigt over Lillebælt. Herfra gik Turen op gennem Byen, hvor vi nød en Forfriskning, inden vi sluttede af med at besøge Raadhuset, hvor vi blandt meget andet saa et stort Maleri, der gengav Slaget ved Fredericia Aar 1849. Det var nu blevet Middagstid, og vi gik hver til sit; Eftermiddagen var givet fri, saa vi kunde se os om paa egen Haand.

Kampen skulde oprindeligt have været spillet Kl. 19,30, men blev udsat til Kl. 20, da der Kl. 19 skulde finde en Højtidelighed over syv Sabotører Sted paa Banegaarden. Det var syv Sabotører, hvis Lig var gravet op i Ryparken, og som var hjemmehørende i Fredericia. Vi var alle nede at overvære den store Højtidelighed.

Om Kampen skal kort fortælles, at vi vandt med 6 Maal mod 2, men det varede lidt længe, inden vi kom rigtig i Gang. Første Halvleg endte 1—1, da vi, skønt vi havde Spillet, ikke kunde finde Maalet. I Pausen gav Svend Eriksen en lille Opsang og bad om at se nogle Maal, og det hjalp. Anden Halvleg endte 5—1 og Slutresultatet blev altsaa 6—2. Holdet stillede saaledes op fra Maal til venstre Wing: Torguun Hansen, Erling Petersen, Harald Gronemann; Poul Olsen, Erik Nielsen, Edward Madsen; John Petersen, Leif Tønnesen, Poul Faxøe, Jørgen Axel Jensen og Ib Bengtsson. Maalene blev scoret af: Poul 1, Ib 2 og Leif 3. F. B.s Bestyrelse var glade for vort Spil og udtalte Ønsket om snart igen at se eet eller flere Hold fra Boldklubben »Frem«, hvilket Svend Eriksen lovede at bringe videre. Efter Kampen skiltes vi og gik hver til sit Kvarter, Klokkeren var jo blevet mange paa Grund af den sene Spilletid, og Opholdet i Fredericia lakkede nu mod Enden.

Torsdag Formiddag Kl. 11,30 rejste vi fra Fredericia og ankom til Vejle en Timestid senere. Her blev vi modtaget af Herr Assistent Juhl fra Vejle Boldklub, som førte os til en Restaurant, hvor vi blev beværtet med Bøf og Rabarbergrød paa B. B.s Regning. Indkvarteringen var paa Grund af Misforstaaelse ikke helt i Orden, men det ordnedes hurtigt, og vi fik anvist vore Kvarterer i Vejle. Efter Aftale mødtes vi paa Nørretorv Kl. 19, Svend Eriksen havde lejet en Char-a-banc, og i den kørte vi saa ud til Grejsdalen, hvor vi nød den skønne Natur. Herude fik vi en Kop Kaffe og et Par Stykker Lagkage, hvorefter vi startede paa Hjemturen. Kl. 22 var vi tilbage i Vejle og gik hver til sit — endnu en Dag var gaaet.

Fredag Kl. 9,30 samledes vi paa Nørretorv igen, og Turen gik til Stadion, hvor vi fik Lov at laane en Haandbold, og med den løb vi saa og legede en Times Tid, saa skulde vi hjem til Middag, og Spillerne fik Besked paa at holde sig i Ro om Eftermiddagen; det skete ogsaa, idet det nemlig skylregnede lige til Kl. 18. Vi mødtes paa Stadion Kl. 18,30 for at klæde om til Kampen. Holdet undergik en enkelt Ændring, i det Erik, som havde faaet et Skrub i Fredericia, gik op som højre wing, medens John Emil overtog hans Plads som centrehalf. Da vi havde spillet et Kvarter, maatte Leif gaa ud efter et slemt Spark over Anklen, forinden havde han dog naaet at score et Maal. Erling blev nu centreforward, Faxøe højre inner og Einar Kyhl kom ind som højre back. Erling scorede straks, han kom frem i Angrebet, og inden Halvlegen sluttede, scorede han endnu to Gange, men Vejle fulgte godt med og scorede tre Gange, saa første Halvleg endte 4—3. Anden Halvleg endte 1—1,

vort Maal her scorede af Erling, som dermed naaede 4 ialt, men han har jo ogsaa spillet i Angrebet før. Midt i anden Halvleg maatte Torguun forlade Banen, han blev slaaet groggy af et Skud, som ramte ham i Hovedet, mens han laa paa Jorden efter at have klaret et Skud. Flemming Thomsen kom ind i Stedet for og klarede sig brillant. Spillet i Vejle var temmelig robust fra Jydernes Side, og da det jo ikke var vor stærke Side, fik vi ikke det rigtige Spil frem i den Kamp, men vandt dog 5—4.

Efter Kampen var der fælles Kaffe bord, hvor Svend Eriksen rettede en Tak til Vejle Boldklub for Invitationen og bad dem bringe en Tak til vore Kvarterværter for god Behandling, samt ønskede V. B. Held og Fremgang med Avancement i Turneringen. Vejle Ynglinge-Leder takkede for godt Samvær og haabede, at Turen kunde gøres om en anden Gang.

Lørdag kom saa Afrejsens Time, vi mødtes paa Banegaarden, hvor hver Spiller fik sin Billet udleveret, og det gjaldt nu om at faa en Plads i Toget. Vi havde aftalt at mødes paa Færgen, men det lykkedes ikke, Trængslen var enorm, og vi mødtes først igen paa Hovedbanegaarden. Her blev vi modtaget af Henri Olsen, som ventede os med store Smørrebrødspakker under Armen. Turen sluttede saa i Tivoli, hvor vi i »Grøften« fik et Par Stykker Mad og en Kop Kaffe.

Svend Eriksen takkede Spillerne for deres gode Kammeratskab paa Turen og for deres gode Opførsel, der havde været saaledes, som Klubben ønsker det — gode »Fremmer« værdig. Spillerne takkede for den gode Tur, og vi skiltes saa efter fem dejlige Dage.

Æble.

Willy & Co.

Selvom Seniorafdelingens Resultater bliver omtalt andet Steds i Bladet, føler jeg Trang til at skrive et Par Ord om vort 2. Hold nu ved Efteraarturneringens Ophør.

For indviede er det jo ingen Hemmelighed, at dette Hold staar som en flot Nr. 1 af 11 deltagende Hold med 20 Points for 10 Kampe og 6 Points foran Nr. 2.

Allerede ved Turneringens Begyndelse var vi klar over, at Holdet var godt, og et godt Resultat kunde forventes, men at Holdet vilde gaa ubesejret igennem første Halvdel af Turneringen, var der dog ingen, der havde drømt om.

Naar Holdet har udført denne Bedrift, er det fordi Spillerne har udvist den største Flid med Hensyn til Træningen.

Den rette Kampaand har været til Stede i hver en Kamp, enten det var en stærk eller svag Modstander.

Kammeratskabet har været det bedste, baade inden- og udenfor Banen.

Altid et opmuntrende Ord fra Kammeraterne, hvis der forekom et »Kiks« eller en god Dessin.

Aldrig Uvillighed til at spille den Plads, som man var sat paa.

Altid parat til at »sludre om Tingene«.

Kort sagt: Et Hold af Mandfolk.

Bare Eksemplet kunde smitte.

Tak Willy & Co. og vel mødt til Foraaret.

L. K.

Til Medlemmerne

Medlemmerne vil se, at der findes en Meddelelse til Medlemmerne af F. O. B. Signaturen dækker »FREMS OLD BOYS«. Vi skal i et senere Nummer meddele nærmere Oplysninger om Klubben.

✱

Er De tilfreds med Bladet? Vi har faaet en Del anerkendende Ord, og det er vi selvfølgelig glade for, men send os blot et Kort, hvis De mener, der er Ting, der bør ændres.

✱

Det er jo ikke gratis at faa lavet et Blad. Trykning, Clichéer, Forsendelse o. l., alt koster Peng, saa der vil sikkert komme et Forslag om en lille Kontingentforhøjelse for de passive Medlemmers vedkommende.

✱

Selvfølgelig har FREM en Klubsang. Efter min Mening en af de bedste Klubsange, der findes, og den er skrevet af vort kære Medlem, Generalkonsul Louis Østrup. Vi synger den ved festlige Lejligheder, og naar vi ellers finder, der er Anledning til en Sang. Der er 3 Vers, og saafremt vi synger den, naar vi sidder omkring et Bord, rejser vi os allesammen op, naar tredje Vers skal synges. Efter Sangen udraabes et Fremmerhurra, som bestaar af et langt og tre korte Hurraraab. Der har jo ikke været meget Anledning i den senere Tid, men vi maa jo haabe, den snart kommer igen. Vi aftrykker Sangen i næste Nr., saaledes at alle Medlemmerne kan lære den udenad.

EN RIGTIG GLÆDELIG OG HYGGELIG
JULEFEST SAMT ET GODT NYTAAR
ØNSKES ALLE MEDLEMMER.

REDAKTIONEN.

Indehaver: Emil Christensen

Amagerbrogade 96 . Telf. Am. 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
af alle Musikinstrumenter

Boldklubben FREM

stiftet 17 Juli 1886.

Foreningens Adresse: Julius Andersensvej 3, SV
Telefon: Valby 1317.
Medlemstelefon, Valby 1331.
Kontortid 15—18 (Lørdag undtaget).

Bestyrelsen.

Formand: Underdirektør B. Langvold.
Næstformand: Driftsleder V. Skousen.
Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt. Kurt Nielsen.
Medlemmer: Værktøjsmester A. Henrichsen, Musikhandler E. Christensen, Værkfører Pauli Jørgensen, Assistent Henri Olsen.
Bestyrelsens Sekretær: L. Svane.

Spilleudvalget.

Formand: V. Skousen.
Næstformand: Pauli Jørgensen.
Medlemmer: Albert Olsen, Leif Knudsen, Svend Frederiksen.

Seniorafdelingen.

Trænere: Pauli Jørgensen, Knud Sørensen.
Massør, Aksel Rasmussen.

Yngre Afdeling.

Inspektør: Henri Olsen.

Fodboldbanerne.

Inspektør og Materialforvalter: A. Henrichsen.

Redaktion:

Ansvarshavende: Emil Christensen.
Bladudvalget: V. Skousen, Henri Olsen, Knud Larsen.

Afleveret til Postvæsenet d. 13. December 1945

RANILDS TOBAK

ISTEDGADE 105

Det kendte Hjørne
i Frem's Farver

Frem's Medlemmer kan indskrives som nye
Kunder (mod Forevisning af Medlemskort.)